

הדלקת נרות: 19:07

צאת שבת: 20:18

מוצ"ש לר"ת: 21:12

י"ד
בתמוז

העלון מוקדש לע"נ
שמואל בן רחל ז"ל
יוסף בן מזל ז"ל

ביתנו החדש

ארגון לשלום בית וחנוך ילדים, בראשות הרה"ג אבנר קוואס שליט"א

ביחד

הקברניט

מכח שליטת השכל ומהיותו פחות רגשן, מסר הבורא את 'שרביט הפיקוד' לידי האיש, כדי שיוכל להנהיג ולהשיט את הספינה (הבית) לחוף מבטחים. תפקיד הקברניט מתאים יותר לאיש מאשר לאשה מסיבה פשוטה, האשה רואה מספר עצום של פרטים גדולים וקטנים וקשה לה להכריע ביניהם.

לעומת זאת, האיש לא רואה את כל מה שהיא רואה, הוא לוקח את הדברים העיקריים ללא סנטימנטים וללא רגשות מעורבים, וחותר עניינים יותר בקלות.

דוגמא לכך: נתאר לעצמנו שהקפטן בספינה היא אשה, וכעת היא אוצרת בהגה העגול. פתאום היא מבחינה בגל ענק שמתקדם כמו קיר לכיוון הספינה... על פי רוב היא מסוגלת לעזוב את ההגה ולצעוק 'אמאל'... והתוצאות ברורות...

לעומת זאת האיש לא כל כך מתרשם ומתרגש מגל ענק, הוא שובר שמאלה, ושוב ימינה והגל מאחוריו... הוא מסתכל אחורנית ואומר לעצמו: קטן עלי הגל הזה... זאת ועוד, כולנו יודעים שאי אפשר לשני מלכים שימשו בכתר אחד. זה ברור ששני ראשי ממשלה באותה קדנציה לא יכולים לתפקד. ספינה עם שני קברניטים שכל אחד מושך את ההגה לכיוון שלו, תטבע!

לכן מסר הבורא את ההגה של הספינה דווקא לאיש כדי שיוכל לנווט את הבית על ידי קבלת החלטות נכונות ולהוביל את הספינה (הבית) באופן הטוב ביותר.

כולנו מכירים את ההוראה שאמר הבורא לאשה: "וְהָיָה אִישׁ רֹאשׁ כְּרֹאשׁ הַכְּנֵסִית... מִכַּאן לְמַדְנוּ שְׁלֵאִישׁ נִיְתַנֶּה הַהֲנַחָה בְּבֵית. הַרְבֵּה אֲנָשִׁים שְׁקוֹרְאִים פְּסוּקָה זוֹ מְדַמְיִינִים אֶת הַמְצַב הַבָּא: הוּא עִם מַגְפִּיִּים וְשׁוֹט וְהִיא נִכְנַעַת לְפָנָיו... וּוְדָאֵי שֶׁהֲבֵנָה זֶה מוֹטְעֵית לְחֻלוּטִין וְלֹא לְזֶה הַתְּכוּוֹן הַבּוֹרָא.

(מתוך הספר 'ביחד')

פרשת השבוע

אוהב שלום

בסוף פרשת בלק נתן בלעם עצה למלך מואב ואמר לו שאם הוא רוצה לפגוע בעם ישראל שיפקיר את בנות מואב ואז ממילא תפגע בהם המגפה. וכן היה, התחילו בחורי ישראל לזנות עם בנות מואב ועבדו את העבודה זרה - בעל פעור. והנה נשיא שבט שמעון גם הוא לקח מדינית כדי לעבור עבירה וכל העדה בכו פתח אוהל מועד. פנחס קם מתוך העדה הבין את המצב לאשורו לקח רומח והרג את זמרי בן סלוא ואת כזבי בת צור והמגפה נעצרה.

ומיד בתחילת פרשתנו אומרת התורה: "פִּינֹחָס בֶּן־אֶלְעָזָר בֶּן־אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן הַשֵּׁיבִי אֶת־חֲקָתִי מֵעַל בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּקִנְאוֹ אֶת־קִנְאָתִי בְּתוֹכְכֶם... לְכֵן אָמַר ה'נִי נִתֵּן לּוֹ אֶת־בְּרִיתִי שְׁלֹמֹם". פנחס זכה לברית כהונת עולם ולברית שלום בזכות המעשה האמיץ שעשה.

ונשאלת השאלה: פנחס בן אלעזר בן אהרן הכהן פעל כעולה ולא רגילה. ומדוע יחסו הכתוב עד אהרן הכהן? הרי מידתו של אהרן - אוהב שלום ורוחף שלום. וכאן פנחס עשה פעולה שלכאורה מנוגדת למידה זו. איך ניתן להסביר זאת? קוראים יקרים - נתבונן במידתו של אהרן - **אוהב שלום ורוחף שלום**. למה נאמר אותו דבר פעמים? בהבנה פשוטה ניתן לומר - **שאוהב שלום** הכוונה רוצה להרבות שלום בעם ישראל. **ורוחף שלום** כרושו, שאפילו עוד לא היתה מריבה כבר הוא רץ לעשות שלום.

אבל יש כאן נקודה עמוקה יותר. בעשיית שלום יש שני מצבים - לרצות שיהיה שלום ולהשכין שלום. ומצד שני לרדוף את השלום, כלומר - להפריד בין שני אנשים כדי **שלא** יהיה בניהם שלום.

לדוגמא קבוצה של רשעים אם יהיה בניהם שלום מיד יהיו נזקים בעולם לכן מצווה להפרידם. כמו שאמרו חז"ל: "שינה לרשעים טוב להם וטוב לעולם".

דוגמא נוספת: הבן שלנו התחבר עם חבר לא טוב שמלמד אותו מעשים גרועים, כאן המצווה לרדוף את השלום ולהבריח אותו כדי שהם יפרדו והבן שלנו לא יינזק. חברות בין שכנות שמרכלות כל היום וגורמות לסכסוכים גם שם צריך לעשות הפרדה ולדאוג שלא יהיה בניהם שלום והקבוצה תתפזר וכן כל כיוצא בזה.

וזוהו בדיוק מעשהו של פנחס ברגע שהוא פגע בזמרי וכוזבי והפסיק את השלום בניהם מיד נעצרה המגפה שפגעה בעם ישראל. ולכן יחסו הכתוב עד אהרן הכהן שידע לאהוב שלום אבל גם לרדוף את השלום.

לכן כל אחד מאיתנו צריך להיות אם הראש והרגש מתי לעשות שלום ומתי להרחיק את השלום, לשם כך צריך להפעיל בעיקר את השכל ולא את הרגש.

ונסיים בברכת **שבת שלום**, שמשלימה ומחברת את כולם. הרב אבנר קוואס

בדיחה

אישה עוסקת במטבח בטיגון ביצים, כשבעלה חוזר הביתה נכנס למטבח ומיד מתחיל לצעוק: "תוסיפי עוד שמן זה ידבק לך" "תהפכי את הביצים" "תוסיפי שמן, הנה זה נדבק לך" "תזדרזי" "זה מתיז מסביב" "יותר מלח אמרתי לך". האישה מתעצבנת: "מה קרה לך? מה אתה צורח, אתה חושב שאני לא מסוגלת לטגן ביצים בלי עזרה?" בעלה עונה "רק רציתי להמחיש לך את ההרגשה שלי כשאני נוהג ואת יושבת לידי..."

מידת הענווה טובה אפילו כשהיא לא לשמה, כי אחר כך זוכה האדם לקיימה לשמה (הבעש"ט).

פתגם השבוע

השפעת הסביבה

כתב הרמב"ם: טבע האדם להיות מושפע אחרי אנשי סביבתו. כלומר אדם שגיור בשכונה של צדיקים יש לו סיכוי מצוין להיות צדיק, ומי שגיור בשכונה של חוצפנים, קרוב לוודאי שגם הוא יהיה חוצפן.

הסיבה לכך היא שכמו שיש חיידקים פיזיים שאפשר להדבק מהם ישנם גם חיידקים מטאפיזיים כלומר רוחניים. כגון - רחוב, אוירה, סלנג, רמת דיבור, הם החיידקים הרוחניים שיכולים לפעול ולהשפיע על הנמצא באותו מקום. ואם הדברים אלו נכונים לגבי הגדולים קל וחומר שהם נכונים ומשפיעים על הקטנים.

הורים שמרגישים שהילדים שלהם מתחילים לדבר בסגנון רחובי או יורדים ברמה, צריכים לבדוק עם מי הילדים מתחברים ומה רמתם הרוחנית, במקרה והחברים לא הכי טובים, כדאי לחבר אותם עם ילדים טובים ולהביאם לבית

ולארח אותם ואפילו להכין להם ארוחת ערב משותפת עם ילדיכם. כך נוכל להחליף לילדים חברה גבוהה יותר. הדבר נכון בעיקר בחופש הגדול כשיש יותר זמן לחברות ולזמן משחק בין החברים. הדבר נכון כמובן גם לגבי בנות לחבר אותם לחברות טובות יותר.

ואם ההורים מגלים שלהחליף חברים זה גם לא פתרון כי אין כאלה בנמצא, צריך לחשוב ביחד אולי כדאי **לעבור דירה** למקום דתי יותר עם ילדים שמורים יותר, ובעלי לשון נקיה. ילדים שלא נחשפו לתכנים לא טובים, ובעלי התנהגות יותר הולמת. נכון שהדבר קצת מסובך אבל, חינוך ילדנו הוא מעל הכל.

את ההוראה לזה פגשנו בספר בראשית. אברהם אבינו גדל בסביבה לא טובה, עובדי עבודה זרה, כישוף, בגיל - 75 נגלה אליו הקב"ה ואמר לו: "לך לך מארצך וממולדתך ומבית אביך אל הארץ אשר אראך". כדי לבנות עם חדש ואיכותי אתה חייב להתנתק מהארץ, המולדת, השכונה, ולפעמים מבית אבא כדי להקים דור ישרים מבורך.

סיפור לשבת

חכמת נשים בנתה ביתה

הייתי אומר לה: "אמא, תראי, כמה את עייפה לכי לישון במיטה!". "לא ולא", הייתה מזדקפת, "כל שעה אני צריכה להכין לרב כוס תה. כדי שיוכל להמשיך וללמוד את התורה הקדושה".

ניסיתי שוב, סבור, שבידי פתרון לעניין. "אם כן, תלכי לישון, ואני מבטיח לך, שאני אדאג לזה". "אתה רוצה לקחת לי את המצווה?" תהתה אמא, "זאת הזכות שלי לשרת תלמיד חכם! אני לא מוכנה לוותר על זה בשום פנים ואופן". היא לא הרגישה את ההנאה מעצם הלימוד כמו אבא, אלא התמסרה לעצם הלימוד באהבה יוקדת לתורה הקדושה.

באחת השבתות התארח הרב עם הרבנית בביתו של הרב עוזרי. בקשה אחת היתה לו למארחו - "אודה לך מאוד אם תוכל לסדר בחדר אור קטן. כזה, שמצד אחד אפשר ללמוד בו, ומצד שני לא יפריע לרבנית לישון בלילה". "אין בעיה" - אמר הרב עוזרי - "יש כאן בחדר ארון קיר, ובתוכו דולקת מנורת לילה. הרב יכול להשתמש באור הזה, וכשירצה להחשיך את החדר בשביל הרבנית, יוכל פשוט לסגור את הדלת".

אבא אמד במבטו את הארון והיה נראה שבע רצון. בבוקר סיפרה הרבנית, "כי נכנס לתוך הארון, סגר אחריו את הדלת - ולמד בתוכו במשך כל הלילה...".

לא בכדי אמרו רבותינו: "חכמת נשים - בנתה ביתה". אין ספק, כי אשת חייל היא זו שעוזרת לבעלה, שיוכל להעלות ולהעפיל במעלות תורתנו הקדושה ומסייעת בעדתו, בכל אשר היא תוכל. מגדלת את הילדים, ובכך מסירה מעליו את עול גידול הילדים ומפנה עבורו זמן, שבו יוכל להקדיש עבור התורה הקדושה.

סיפר הגאון רבי דוד יוסף שליט "א רבה של שכונת הר נוף בירושלים וכן משמש כראש כולל 'יווה דעת' בספריה הגדולה שבביתנו היה האור דולק במשך כל השבת ללא שעון שבת. מרן הגאון הרב עובדיה יוסף זצוק"ל היה רגיל בשבת ללמוד במשך שעות ארוכות עד השעות הקטנות של הלילה, ובתקופות ארוכות מימי חייו התמשך הלימוד כל הלילה. שנים אחדות זכיתי אף אני להיות חברותא שלו באותם לילות שימורים.

עד שנותיה האחרונות של אמא ע"ה, שבהן כבר לא היתה בקו הבריאות, היא הקפידה הקפדה יתירה שלא ללכת לישון, כל עוד אבא היה עדיין ער. התמונה עוד עומדת לנגד עיניי - אני יושב ולומד עם אבא, והיא יושבת על כיסא מולנו, קוראת סיפורי צדיקים או פרקי תהלים, ומידי פעם ראשה נשמט, והיא מתנמנמת קלות.

...ולחתונה

הירכה
מפציצת
זיווג

ספרים ודיסקים של הרב קוואס ניתן לרכוש בחנויות הספרים

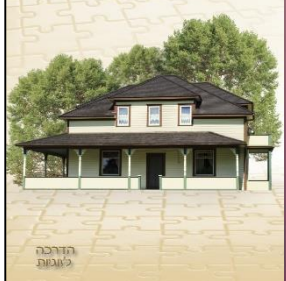
להתייעצות עם הרב אבנר קוואס

בימים ג' וד' 14:30 - 15:30 בטלפון 02-586-26-27.

משדר עם הרב ברדיו 'קול ברמה' ביום רביעי בין 22:00 ל- 24:00

בתדרים 105.7 104.8 92.1

ביחד
הרב אבנר קוואס

הדרבה
למוסד